

Semblança

Feliu Formosa

Ara sí que alguna cosa

Ara sí que alguna cosa s'aclarirà i no serà pas perquè no personalitzi proa sinó perquè accepto de personalitzar en mi una existència que no és meva distingeixo entre els ulls blaus i la resta de les coses no les hem esguardat junts però les sabem no puc trair-me si dic que aquest poema és de l'altre

¡PASMO DE LO DISTINTO!

OJOS AZULES, NUNCA

IGUAL A OJOS AZULES!

Era la plaça solitària, el pas
nocturn pel carrer estret, la llum somorta
del fanal al cantó, la carretera
que menava als fonolls, al seu perfum,
els besos repetits, els sons llunyans
de la música, els crits indefinibles,
el retorn, els retorns, la calidesa
del contacte, el passeig entre les fulles
caigudes, el passat que pot tornar-se
torturador, si hom no sap que el record
ens pot bressar des dels ulls blaus, que no
són igual als ulls blaus, però que tenen
quelcom d'irrepetible en cada cas.
Els ulls blaus són la fita perseguida,
i per si ho ignoràvem, ho confirmen
els mateixos ulls blaus, que ens produeixen
l'estupor del distint. Així els volíem,
tot donant unitat a qui els somnia,
a qui els enyora, a qui els té o a qui els cerca,
a partir de mirar-los fixament
i amb tot l'amor, mai no igual a l'amor.